

6. **GOD SE TEENWOORDIGHEID**

Vervolgens gaan gepoog word om die godsdienstige en geestelike aspekte wat ter sprake kom in die verhuisings- en aanpassingsverhaal van die Vermaaks, te struktureer en te beskryf. Veral gaan gelet word op die manier waarop hulle die teenwoordigheid van God in die proses en die situasie verstaan en ervaar.

Dit is glad nie 'n poging om 'n volledige weergawe van hulle geloofbeleving te gee nie. Hulle verhouding met die Here is veel meer as die formulerings in hierdie hoofstuk.

God se teenwoordigheid in die mens, wat dit erken, se lewe het nog altyd 'n groot impak gehad. Deur die jare is hierdie teenwoordigheid op verskeie maniere ervaar en beskryf. Die ideaal is 'n natuurlike, oop en eerlike reaksie op God se teenwoordigheid. 'n Opgewondenheid dat die Here in jou lewe, in jou wêreld wandel (Gen 3:8).

Die realiteit is dat die mens verstrengel raak in aksies en persepsies wat die teenwoordigheid van God onseker maak. God se teenwoordigheid is 'n feit, daar is geen twyfel daaraan nie. Die onsekerheid kom in by die vrae oor hoe God teenwoordig is en wat God se teenwoordigheid vir ons beteken, wat die implikasies is. Dit lei dikwels daartoe dat ons wegkruip tussen die eise van die lewe.

Maar die Here het soveel respek en liefde vir ons (Jes 43:4) dat Hy vir ons 'n ruimte skep om uit eie keuse sy teenwoordigheid in ons lewens kan ervaar. Hy roep voortdurend na ons: "Waar is jy?" (Gen 3:9). Die almagtige God weet presies waar ons is, maar in liefde nooi God ons uit om in sy teenwoordigheid te lewe en sy teenwoordigheid in ons lewens te erken.

Later het God homself teenwoordig gestel in ons wêreld deur mens te word. Jesus Christus was God by ons (Mat 1:23). Deur Christus se teenwoordigheid het dit vir ons moontlik geword om ontslae te raak van dit wat maak dat ons onseker is oor God se teenwoordigheid. Dit het moontlik geword om sonder twyfel te weet dat God altyd teenwoordig is (Mat 28:20b) en om vreugde te vind in die Here se teenwoordigheid (Hand 2:28).

Toe Jesus Christus nie meer in liggaam op aarde teenwoordig kon wees nie, het God

teenwoordig geword as Heilige Gees (Joh 14:26; 20:22).

Deur die geskiedenis was daar heelparty simbole van God se teenwoordigheid in die mens se lewensverhale. Daar was 'n wolk (Eks 16:10 ea.), vuur (Eks 3:1-4; Deut 4:24; Heb 12:29 ea), wind (Psalm 104:3-4) en ander weersverskynsels, fluistering in die windstilte (1 Kon 19:12), klip (Gen 28:18; 35:14; Jos 24:27 ea), die ark (Eks 20:6), die tempel en vele ander.

Die sakramente, 'n kerkgebou, 'n kruis, die Bybel, die natuur, 'n trouring, Kersfees, Paasnaweek, ons jaartelling (n.C.), ens. is kontemporêre simbole van die teenwoordigheid van God. Simbole van God se teenwoordigheid is ook baie persoonlik en elke individu kan 'n ander simbool of simbole hê wat herinner aan God se teenwoordigheid of wat bewys dat God teenwoordig is.

6.1 **God as troue Bondgenoot**

Een van die belangrike simbole van God se teenwoordigheid in Wessel en Alet se lewens is die doop. Die doop as teken en seël van 'n ooreenkoms, 'n verhouding wat God uit sy liefde en genade geïnisieer het.

Dit is vir beide 'n voorreg om in 'n Christelike huis gebore te kon word. Hulle is trots op die feit dat die families waarin hulle gebore is die Here al vir geslagte lank dien en aktief by die kerk betrokke is. Alet se oupa was 'n sendeling in Soedan en Wessel se voorouers was aktief betrokke by die stigting en opbou van die Gereformeerde kerk op Barkly-Oos. Die kollektiewe aard van die verbond is dus vir hulle 'n realiteit.

Wessel verwoord die konsep van die aanbiedende liefde van God en die verbond op 'n besondere manier: *En saam met die eerste teugies borsmelk het Ma vir my gebid!!!! Dit is so tekenend van ons geloof, né. Ongevraagd en sonder verdienste is die seën van die Here aan my oorgedra. So het ek as kind van die Here my lewe begin. Ek is gedoop en is reeds van vroeg af elke Sondag twee keer op 'n dag kerk toe geneem.*

As deel van 'n Baptiste gemeente is vrae rondom die groot doop en eintlik ook die tweede doop (wederdoop) 'n realiteit. Maar net so groot realiteit vir hulle is die verbond wat die Here reeds met elkeen van hulle gesluit het en die feit dat hierdie verbond nie

hernu hoef te word nie. *Ons gaan nie gedoop word nie want ons is as kinders gedoop en dis 'n verbond wat die Here met my gesluit het, met my kinders gesluit het, met my vrou gesluit het - ek hoef nie daai verbond te hernu nie.*

Hierdie vaste wete dat die God in 'n verhouding met hulle staan en dat hulle in 'n verhouding met God staan is die stewige fundamente waaruit hierdie gesin die hele lewe aanpak. Dit was ook die konteks waarbinne hulle die verhuising na Nieu-Seeland en die moeilike aanpassing ervaar en deurleef het.

6.2 **Dinamiese Verhouding met God**

Uit die verhale van die Vermaaks is dit baie duidelik dat hulle verhouding met God 'n dinamiese verhouding is. Daar is ontwikkeling en groei, daar is wederkerigheid en respek, daar is 'n toewyding en opregtheid.

Die verhuising na Nieu Seeland en die gevolglike deel word van 'n ander kerklike tradisie het sekere gevolge vir hulle geloofslawe, en dus hulle ervaring van die teenwoordigheid van God, gehad.

6.2.1 **Wat God wil is Belangrik**

God se teenwoordigheid is vir die Vermaak gesin so 'n realiteit dat dit wat die Here wil sentraal staan.

Dit beteken dat God in hulle lewens teenwoordig is as die Een wat onderhou, wat versorg, wat voorsien, wat omgee en veral ook as die Een wat 'n plan ('n heilsplan) met hulle lewens het.

Dit beteken ook dat hulle in afhanklikheid van die Here wil lewe.

6.2.1.1 *God is Leidinggewend Teenwoordig*

Wessel en Alet ervaar dat God leidinggewend teenwoordig was van hulle geboortes af. Ook deur hulle studentejare. *Ek het altyd gedroom van spesialiseer - om 'n groot Gynae te wees. Wel, ek het duidelik nie mooi geluister na die antwoorde op my gebede nie, want niks in my studies het uitgewerk nie.*

Hoe wonderlik om te kan getuig dat al die groot besluite in my lewe vir my geneem is! Ek is uiteindelik gekeur vir medies. Ek het swaar geleer en baie herre gehad, maar na baie trane en baie gebed het ek graad gekry en ek is baie gelukkig in my werk.

Hulle land in die Hottentots Holland kom. *Maar ons het nie getwyfel dat die Here wel met ons is en dat HY ons in die Strand/Somerset-Wes wil hê nie.*

Vandat hulle beseft het dat daar 'n verandering in hulle lewens moet kom is die maande gekenmerk deur baie gebed en praat. Die oproep uit Nieu-Seeland wat vir Wessel die locum aanbied word 'n geestelike ervaring, 'n verhooring van gebed. Hy sê 'ja' vir die locum. *Ek het nie ja gesê nie, iemand anders het ja gesê.*

Daar was bekommernis dat die werkspermitte, registrasie by die Nieu-Seelandse mediese raad, en al die ander administratiewe rompslomp nie betyds reg sal wees nie. *Maar alles het in plek geval. Telkens was ek en Alet sterk onder die beseft dat ons hele vier maande vakansie in die Here se hande is en dat Hy alles laat gebeur.*

Na die groot besluit om op 'n meer permanente basis na Nieu-Seeland te verhuis het hulle die leiding van die Here gesien en ervaar in vele gebeure - van die feit dat alles voorspoedig verkoop is tot die reaksie van die families. *Dit was alles antwoorde, dit was ongelooflik.*

Daar was 'n ongelooflike vrede dat ons die regte besluit neem. Ek is baie dankbaar vir alles wat so.. te goed gebeur het.

So, al het wie wat gesê..... ons hardloop weg, enigiets. Dit het aan my niks saak gemaak nie, want ek het net geweet hier is soveel seën op hierdie besluit dat dit moet reg wees.

Ook t.o.v. die keuse van 'n gemeente waarby hulle as 'n gesin gaan inskakel het hulle

die leidinggewende teenwoordigheid van die Here ervaar. *Die eerste Sondagoggend gaan ons na die Baptiste kerk. Nie een van ons het besluit nie, ons het net soontogery.*

Wanneer dinge moeilik gegaan het en daar twyfel was, was hierdie leidinggewende teenwoordigheid van die Here vir hulle iets om na terug te verwys. Dit het hulle besluit om te verhuis bevestig.

Wessel het ook 'n besondere bevestiging ervaar. *...die roepingsbewustheid het sterker geword. In daai laaste tyd, voor ons die locum nog gedoen het, het ons altwee en ons ouers baie gebed en gevra maar waarheen, en vir leiding en so..... En ek het dikwels so 'n visioen gekry of so beeld of 'n ding - noem dit wat mens wil..... van 'n klein hospitaaltjie op die rand van die dorp en as jy by die agterdeur uitkyk dan sien jy groen heuwels. En ek het altyd.... en 'n ander taal..die ander taal was vir my baie duidelik. My kinders wat 'n ander taal praat. Publieke vervoer wat my familie bring. Maar ek het nou nie duidelike beelde...Malaysian Air en sulke goete nie. En ek het altyd dit gesien as..... nee, dis goed, ons gaan Afrika toe gaan. Die ander taal - die kinders gaan in Afrika dan nou aanpas by 'n skool.... dit is reg so.... As die Here wil ons moet daar gaan werk.... maar watter hospitaal? Empangeni was deel van dit gewees..... die ou het onmiddelik my e-pos geantwoord toe ek hom geskryf het en belang gestel het.... daar was niks groen nie..dit was net stof....dit was 'n warm September dag. En tog het 'n mens gedink: ja....seker..... En toe ons nou vir die locum hier is. Die eerste dag wat ek deur die nuwe hospitaal geloop het, die agterste deure was nog nie in nie... toe loop ek so dwarsdeur uit... en toe steek ek vas en ek sien die berg en ek sien hierdie groen 'paddocks'.... en ek het geskrik want ek weet toe maar.... dit is die antwoord.*

Hy interpreteer hierdie ervaring: *Miskien rustigheid. Ek het net so 'n groot rustigheid gehad dat dit die regte plek is. Op daardie stadium het ek nog nie regtig besluit om terug te kom nie. Ek dink ook nie dit het my laat besluit nie. Soos reeds gesê ek kan nie onthou of ek regtig besluit het om terug te kom nie. Dit het net gebeur!!*

6.2.1.2 *Die Woord as God se wil*

God se leidinggewende teenwoordigheid in die Woord is vir hierdie gesin baie belangrik. Daar word dinge gesê soos: “As ek die Bybel reg verstaan.....” en “Die Bybel leer ons mos dat.....”.

Tog is hulle binne hulle nuwe konteks gekonfronteer met ‘n ander benadering tot die Bybel, met ‘n ander stel interpretasies van die Woord.

Dit was positief aangesien dit hulle opnuut motiveer om die Bybel te bestudeer en daardeur te soek na dit wat die Here vir hulle in hulle omstandighede wil sê.

Alles wat hulle hoor en beleef word aan die Woord getoets.

6.2.2 **God kom Nader**

Die hele proses waardeur die Vermaaks is, van die besluit tot die aanpassing, was vir hulle ‘n ervaring wat hulle verhouding met God versterk het.

Wessel beskryf ‘n proses waardeur sy beleving van God gegaan het. Aanvanklik was God net teenwoordig in die erediens, maar min of meer tydens sy universiteitsjare het God nader gekom en was daar wanneer hy briewe met slegte nuus ervaar het, *en ook daar waar ek voor die kennisgewing bord - met toetspunte - staan*. God was veral ook intens teenwoordig toe sy pa en broer in ‘n ongeluk oorlede is en gedurende die swaar tye daarna.

Die naderkom van God sedert hulle in Nieu-Seeland is word so verwoord: *omdat ons nie ‘n spesifieke datum het - van bekering nie, was daar vir my veral die laaste ruk ‘n groot verandering van “religion and relationship with God”. Ons is gebore as Christene in ‘n Christen huis en ons het opgegroeï as Christene.... so ons Gereformeerde leer het ons redelik daar gehou. Maar die verhouding van my geboorte af na waar dit tot vandag is, is anders. In die laaste ruk, die hele aanloop, die hele.... groeiproses het meer..... met ons besluit om te kom en dan die aanpassing hier... is daar in my verhoudingslewe met die Here is daar groot verandering. Verandering in die sin van....ja.....nader, meer gefokus, meer bewus van ja.... al ons*

goed het reg uitgewerk en dit is 'n teken daarvan dat die Here se seën daar is, dat dit nog hier goed gaan. In ons daaglikse belewing, in ons daaglikse gebedsverhoring, al daai goed ervaar ek nou meer as wat ek as Afrikaanse Doppe seun daai tyd ervaar het.

Alet beskryf dit dat die Here meer 'n vriend geword het en nie net God nie.

Ek waag dit om te sê dat hulle beweeg het van lidmate van 'n gemeente wat God gedien het tot mense wat die God dien en dit uitleef binne 'n gemeente. God het baie meer persoonlik teenwoordig geword vir hulle.

6.2.3 God se Dinamiese Roeping

God se roepende teenwoordigheid is 'n realiteit. Hulle ervaar hulle huwelik as 'n roeping van God, hulle ervaar die opvoeding van hulle kinders as 'n roeping van God. Wessel se beroep is ook vir hom meer as 'n manier waarop hy kan voorsien vir die gesin. *Dae wat dit swaar gaan herinner ek my gereeld daaraan dat ek 'n roeping het, nie 'n beroep.*

'n Roeping is om God te verteenwoordig binne 'n bepaalde konteks. Hierdie verteenwoordiging beteken dat jy so moet lewe dat God daardeur verheerlik word. ^{Mat 5:16} Laat julle lig so voor die mense skyn, dat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemel is, verheerlik.

Die verteenwoordiging beteken ook dat ons medewerkers van God moet wees. ^{2 Kor 6:2} As medewerkers van God doen ons 'n beroep op julle om te sorg dat julle die genade van God nie tevergeefs ontvang het nie.

Ons word geroep om deur prakties-teologiese wysheid 'n verskil te maak binne die betrokke konteks.

Wessel en Alet ervaar God teenwoordig in die roepings wat hulle van Hom ontvang het. Hulle het ook ontdek dat die roeping van God nie staties en stagnant is nie, maar dinamies. Dit lei daartoe dat hierdie twee mense hulleself met oorgawe toelê op enigiets waartoe die Here hulle roep.

Waar hulle altyd oortuig was dat God hulle roep binne die Suid-Afrikaanse of Afrika konteks het hulle nou sekerheid dat hulle roeping in Nieu-Seeland lê. In elke geval vir die volgende aantal jare.

Behalwe dat Alet haar roeping as onderwyseres binnekort weer wil uitleef en haar roeping as moeder toegewyd uitleef, ervaar sy die afgelope tyd ook die roeping om dienend by die gemeenskap betrokke te raak. *Maar ek het tog party dae.... ek begin tog die behoefte kry om bietjie meer van die gemeenskap betrokke te raak.*

Dit word bevestig deur hul pastoor. *Alet has a gentle Spirit about her that I'm sure God will use in many different ways, she has a willingness to get involved and help wherever needed, she has also indicated that she wants to be more involved in children's church, and they both lead a small home group.*

6.3 Deel van die Liggaam van Christus

In hoofstuk 5 (5.2.2) is gewys daarop dat die metafoor van die Liggaam van Christus en die diskoerse rondom kerk van Christus wees, 'n groot rol in die gesin se lewe gespeel het. God is teenwoordig in die Liggaam van Christus.

6.3.1 **Ervaar God in 'n ander Deel van die Liggaam**

Die warm en opregte aanvaarding en liefde wat hulle van die begin af van almal by "Baptist Hawera" ervaar het maak dat hulle tuis voel. Die optrede van die mense gee tasbaarheid aan die verwelkoming van die pastoor waarin hy beklemtoon dat almal lede is van die liggaam van Christus.

Waar hulle hulle lewe in Somerset-Wes as gefragmenteerd ervaar het, en die kerk een van die groepe in hulle lewens was, ervaar hulle in Hawera 'n groter mate van integrasie. Die gemeente, die Liggaam van Christus, speel 'n sentrale rol in daardie integrasie. Dit is vir Alet besonders en belangrik. *En by die Liggaam, by die kerk, daar begin ons al hoe meer en meer ons vriende kry. Daai familie, daai familie deel - een in Christus.*

Ons begin al meer vriende by die kerk kry. En elke keer kom dit terug daarnatoe. Ons word 'n familie by die kerk. En dit is vir my belangrik. Dit is eintlik wonderlik om te dink dat ons dit binne 'n jaar al so kon kry. Ons is gelukkig, ons kinders is gelukkig...

6.3.2 God Teenwoordig in 'n ander Aanbiddingstyl

Die groter gemaklikheid, spontaneïteit, ritme in die lofprysing en vele ander goed was totaal vreemd en is waarskynlik op 'n stadium gesien as 'n ruimte waar God se teenwoordigheid nie ervaar kan word nie.

Kostelik beskryf Wessel so 'n ervaring: *Kan julle indink hoe dit klink as 1000 man die Onse Vader saam hardop bid. Toe ek kom by "Vir ewig en altyd - Amen" begin iemand spontaan handeklap. En dit dreun deur die saal. Ek skrik en hou my oë styf toe en vra mooi om verskoning vir die onrespekvolle maniere... Of is dit ? Is uiting gee aan gevoel dan so verkeerd?*

So word ou diskoerse bevraagteken en God se teenwoordigheid word ervaar in 'n ander aanbiddingstyl. Die emosionele dimensie van aanbidding wat bygekom het in die nuwe konteks word positief ervaar nadat hulle meer gewoon geword het daaraan.

Hoewel God se teenwoordigheid binne hierdie nuwe bedieningstyl ervaar en geniet word het Wessel en Alet tog ook ander behoeftes wat nie altyd 100% bevredig word nie. Hulle het ook 'n behoefte om soms net stil te wees in die teenwoordigheid van God, hulle het ook die behoefte aan 'n gewyde atmosfeer waar die fokus is op die heilige en almagtige teenwoordigheid van God.

6.3.3 God se Teenwoordigheid waar Tradisies Saamvloei

Dit is wonderlik en opwindend om te sien hoedat die Here teenwoordig is waar die tradisies van die Gereformeerde kerk en van die Baptiste beweging saamvloei.

Die Here gebruik hierdie situasie om deur middel van kruisbestuwing groei te

bewerkstellig vir die Vermaaks sowel as hulle broers en susters in Christus, hulle mede kerkgenote. Dit het net weer vir my duidelik geword dat ons nooit so arrogant moet wees om te dink dat ons ooit God in sy volheid kan ken nie. God is dinamies, interessant, veelkantig, onbegryplik. Elke gelowige en elke denominasie ervaar God op 'n unieke manier. Wanneer hierdie individue en hierdie denominasies by mekaar kom en met mekaar hulle ervaring van God se teenwoordigheid deel ontstaan daar 'n fassinerende verryking plaas.

Binne 'n konteks met groter klem op die groot doop, die Heilige Gees, bekering en 'n datum van bekering, bring die Vermaaks 'n nuwe dimensie. Hulle getuig van die teenwoordigheid van God deur die verbond. Hulle ervaar die Heilige Gees op 'n meer tasbare manier, maar maan ook dat die Heilige Gees se teenwoordigheid meer behels as geestelike hoogtepunte.

As daar ook gepraat word...van my lewe voor ek 'n Christen was en na ek 'n Christen geword het, dan is dit vir my goed om te kan sê: maar ek is gebore as 'n Christen. Daar is nie vir my 'n voor en 'n na nie, maar daar was vir my 'n groei. En ek kan getuig van die groei in my lewe. Ek kan getuig van die verandering in my aanbedding, die verandering in my verhouding met die Here. Wat tog ook, as ek reg verstaan, daar moet wees. Daar moet altyd groei wees in jou verhouding want ons streef meer en meer om soos Christus te lewe.

Binne 'n postmodernistiese samelewing met min skuldbesef bring die Vermaaks ook balans en onderstreep sodoende ook die genade van ons Here. *En hierdie mense dink nie aan die sonde nie. Dis net nie deel van hulle verwysingsraamwerk nie. So...ja. Hulle beleef dit baie anders.*

Die gemeente bied 'n ekumeniese perspektief. *Dis nie vir hulle belangrik aan watter kerk jy behoort nie - dis vir hulle belangrik dat jy inskakel by die kerk waar jy gemaklik voel by die kerk.*

Waar die Vermaaks kom uit 'n konteks waar die fokus sterk was op die versorging en bewaring van God, word hierdie perspektief nou verryk deur 'n fokus op die verantwoordelikheid van die gelowige om 'n getuie te wees vir God, om God ook teenwoordig te maak in ander mense se lewens.

Die saamvloei van tradisies onderstreep die variasie en rykheid van die teenwoordigheid van God in mense se lewens.